

at foreslaa en Statsgaranti. Endelig fremkom her i Tinget Ændringsforslag, som blev gennemført, og hvorefter Taksationsomkostningerne betales af Staten. Det væsentligste Motiv for Fremsættelsen af Lovforslaget var altsaa at fremskaffe billigere Laanevilkaar for de smaa Ejendomme, og ikke det, at de smaa Ejendomme vare forhindrede fra at opnaa Laan i de bestaaende Kreditforeninger. Man satte Grænsen for de Ejendomme, man vilde skaffe disse billigere Vilkaar, til en Taksationsværdi af 4000 Kr., men indsaa snart, at man var gaaet for lavt, og satte derfor Grænsen op til 6000 Kr. Nu, efter 22 Aars Forløb, foreligger der Forslag om at flytte Grænsen lidt højere op, 2000 Kr. videre, altsaa op til 8000 Kr. Jeg skal give det ærede kongevalgte Medlem Ret i, at det er umuligt for nogen, ogsaa for det ærede Medlem, at paapege bestemt, hvilken Grænse der er den korrekte. Den Gang indsaa man, at 4000 Kr. var for lavt, og satte den op til 6000 Kr., man vil vel nu med et overvejende Flertal erklære sig for, at den Grænse, man den Gang satte til 6000 Kr., bør nu sættes til 8000 Kr., og at Besiddere af Ejendomme til denne Værdi skulle nyde godt af de billigere Vilkaar og de Fordele, man tilsigtede at give Husmandsklassen ved Lovven af 1880.

Dalsgaard: Efter de Udtalelser, som vi nu hørte den højtærede Minister fremsætte, kan jeg i Grunden, hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup) rettede til mig, ganske henholde mig til den højtærede Ministers Udtalelser. Der var sikkert den Gang lige saa lidt som nu eller endnu mindre Vanskelighed for de mindre Ejendomme ved at faa Laan i de større Kreditforeninger ned til det tilladte Minimums Størrelse. Til Oplysning om Forholdene for Tiden skal jeg meddele, at der i sidste Regnskabsaar for Nørrejydske Landkreditforening er givet 93 Laan til Beløb mellem 2500 og 1500 Kr., og 130 Laan til Beløb af ikke over 1500 Kr. Maa jeg gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for 9de Kreds (la Cour), at man har jo altid ved en Hypotekbank tilsigtet, at der samtidig skulde gives en begrænset Statsgaranti.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 33 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3579 ff.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Pagh: Under Henvisning til de Motiver, som ledsage Lovforslaget, og til de Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse, tillader jeg mig at anbefale Forslaget til videre Fremme uden Udvalgs Nedsættelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Forpligtelsen til at svare Sjette- og Tiendepenge.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (C. Hage): Chr. V.s Danske Lov har paalagt en Afgift under Navn af Sjette- og Tiendepenge, der svares af Arv, som udføres af Riget. En Del af denne Afgift tilfalder Staten, en Del forskellige andre Institutioner, nemlig Københavns Magistrat, Universitetet og den sjællandske Præsteenkekasse. Denne Afgift, der tidligere har haft tilsvarende Modstykker i andre Lande, er efterhaanden næsten overalt bleven afskaffet ifølge Traktater, saaledes at den er bortfalden for de kontraherende Stater. For vort Vedkommende staar den kun ved Magt endnu i Forhold til ganske faa Stater, men lejlighedsvis kan den dog endnu komme til at hvile paa Arv, som føres ud af Landet, og